

Asia C-393/19

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

21.5.2019

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Apelativen sad – Plovdiv (Plovdivin ylioikeus, Bulgaria)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

16.5.2019

Syytetty:

OM

Muut menettelyn osapuolet:

Okrazhna prokuratura – Haskovo

Apelativna prokuratura – Plovdiv

Pääasian kohde

Puolustuksen tekemä valitus, jonka kohteena on Okrazhen sad – Haskovon (Haskovon alueellinen alioikeus) viran puolesta käynnistetyssä menettelyssä nro 709/18 antama rikostuomio, jolla syytetty OM on tuomittu törkeästä salakuljetuksesta, siltä osin kuin rikoksentekoväline on määrätty menetetyksi valtiolle.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

Perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohdan ja 47 artiklan tulkinta.

Ennakkoratkaisupyynnö perustuu SEUT 267 artiklan 1 kohdan b alakohtaan.

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että yleisen edun ja omistusoikeuden suojelutarpeen välisen asianmukaisen tasapainon vaarantumisen vuoksi ei voida hyväksyä kansallista lainsäädäntöä, kuten Nakazatelen kodeksin (rikoslaki, jäljempänä NK) 242 §:n 8 momentti, jonka mukaan törkeässä salakuljetuksessa käytetty kuljetusväline, joka kuuluu kolmannelle henkilölle, joka ei tiennyt ja jonka ei pitänyt tai joka ei voinut tietää, että hänen työntekijänsä syyllistyy rikokseen, on tuomittava menetetyksi valtiolle?

2. Onko perusoikeuskirjan 47 artiklaa tulkittava siten, että ei voida hyväksyä kansallista sääntelyä, kuten NK:n 242 §:n 8 momentti, jonka mukaan kuljetusväline, jonka omistaa muu kuin rikoksen tehnyt henkilö, voidaan tuomita menetetyksi ilman, että kyseiselle omistajalle taataan oikeus saattaa asiansa suoraan tuomioistuimen käsiteltäväksi kantansa esittämistä varten?

Euroopan unionin oikeussäännöt ja oikeuskäytäntö

Perusoikeuskirjan 17 ja 47 artikla

Rikoksentekevälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa 3.4.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/42/EU 33 perustelukappale

Kansallinen lainsäädäntö

NK:n 242, 37, 44 ja 53 §

Nakazatelen-Protsesualen kodeksin (rikosprosessilaki) 111 §:n 1 momentti

Zakon za sobstvenosttan (1951) (omaisuuslaki 1951) 108 §

NK:n 242 §:n 8 momentin mukaan kuljetusväline, jota on käytetty salakuljetettujen tavaroiden kuljettamiseen tai siirtämiseen, tuomitaan menetetyksi valtiolle myös silloin, kun se ei ole rikoksenteikijän omaisuutta, ellei kyseisen välineen arvo ole selvässä epäsuhteessa rikoksen vakavuuteen nähden.

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että Bulgarian lainsäädännön mukaan törkeässä salakuljetuksessa käytetty rikoksentekeväline on tuomittava menetetyksi huolimatta siitä, kenen omaisuutta kyseinen rikoksentekeväline on. Menetetyksi tuomitseminen ei ole rangaistus vaan seuraus siitä, että menetetyksi tuomittua rikoksentekevälinettä on käytetty salakuljetusrikoksen tekemisessä. Menetetyksi tuomitseminen on siis asianomaiselle vastainen toimenpide, mutta ei Bulgarian rikoslain mukainen rangaistus. Sitä ei voida rinnastaa rangaistusluonteiseen konfiskaatioon, joka tarkoittaa rikoksenteikijälle kuuluvan omaisuuden menettämistä valtiolle.

Lisäksi on huomioitava, että NK:n 242 §:n 8 momentin erityissäännös, joka koskee kuljetusvälineen menetetyksi tuomitsemista, on poikkeus NK:n 53 §:n 1 momentin säännökseen, jonka mukaan rikoksentekovälineet tuomitaan menetetyksi vain silloin kun ne kuuluvat rikoksentekijälle. NK:n 242 §:n 8 momentin säännös ulottaa menetetyksi tuomitsemisen alan selvästi laajemmalle kuin NK:n 53 §:n 1 momentin perussäännös.

Rikoksentekovälineen käsite on määritetty Bulgarian sitovassa oikeuskäytännössä. Varhoven kasatsionen sadin (ylin tuomioistuin, Bulgaria) rikosjaosto on täysistunnossa antamassaan tuomiossa nro 84/1.12.1960, joka koski rikosasiaa nro 78/1960, päätynyt tulkintaan, jonka mukaan esineet ovat ”palvelleet” rikoksen tekemistä silloin, kun niitä on tosiasiallisesti käytetty rikoksen tekemiseen. Kyseinen periaate vahvistettiin entisen Varhoven kasatsionen sadin täysistunnossa tekemässä päätöksessä nro 11/1971, joka koski rikosasiaa nro 8/1971. Sen mukaan esineet ovat palvelleet rikoksen tekemistä, ”kun niitä on käytetty suoraan ja välittömästi työkaluina tai välineinä tahalliseen rikokseen liittyvän tunnusmerkkien täyttämiseksi”. Rikoksentekoväline ei näin ollen ole sama kuin rikoksen kohde, koska siinä on kyse esineestä, jota konkreettisesti tilanteessa käytetään rangaistavan teon tekemiseksi. Rikoksentekoväline on tällainen esine vain silloin, kun se liittyy suoraan tekoon eikä muihin rikoksen tunnusmerkkeihin. Pääasiallisesti kyse on käsiteltävän asian kaltaisista tapauksista, joissa rikoksen tekemiseen käytetään kuljetusvälinettä. Rikoksen tunnusmerkkien täytyminen, kun tavarat kuljetetaan tosiasiallisesti rajan yli.

Lyhyt kuvaus tosiseikoista ja menettelystä

- 1 Syytetty OM oli heinäkuussa 2018 töissä turkkilaisessa kuljetusyhtiössä ”Plastnak Nakliat Turizam Sanayi Ve Tidzharet Anonim Shirketi”. Hän ajoi kansainvälisiä kuljetuksia ajoneuvoyhdistelmällä, joka koostui Mercedes-merkkisestä vetoautosta ja siihen liitetystä Tirsan-merkkisestä perävaunusta.
- 2 Hänen oli määrä lähteä seuraavaan ajoon 11.7.2018 Turkin Istanbulista tarkoituksenaan kuljettaa hasselpähkinälevitettä Saksan Delmenhorstiin. Lähtöä edeltävinä päivinä syytettyyn otti yhteyttä tuntematon henkilö, joka ehdotti hänelle 2 940 antiikkisen kolikon salakuljettamista korvausta vastaan Saksaan. Syytetty suostui ehdotukseen ja otti kolikot vastaan. Niiden kokonaispaino oli 24,850 kg, ja ne oli jaettu kolmeen muoviseen Coca-Cola-pulloon, joista kunkin tilavuus oli 1,5 litraa ja joiden yläosat oli leikattu irti. Pullot oli niiden sisällön piilottamiseksi kääritty mustaan kankaaseen ja teipattu. Syytetty sijoitti kolme pulloa vakiovarustukseen kuuluvaan säilytystilaan, joka on kuljettajan istuimen alapuolella ja joka on tarkoitettu matkatavaralle, työkaluille ja muille tarvikkeille. Säilytystilana oli kaappi, joka oli varustettu ovelta, jota liikutettiin kuljettajan istuimessa olevan painikkeen avulla (painike oli käytettävissä vain ohjaamon sisäpuolella).

- 3 Syytetty piilotti kolikoilla täytetyt pullot säilytystilaan neljän autolaseille tarkoitetun muovisen levyn ja häikäisysojan väliin, eikä kertonut rikoksen tekosuunnitelmasta kenellekään.
- 4 Hän ohitti aamulla 12.7.2018 ongelmitta turkkilaisen Kapakulen rajanylityspaikan ja saapui Kapitan Andreevon rajanylityspaikan kautta Bulgarian alueelle. Viimeksi mainitulla rajanylityspaikalla hän valitsi saapuville kuorma-autoille tarkoitetun kaistan raja- ja tullitarkastusta varten.
- 5 Tullivirkailija ja todistaja DM tuli sillä hetkellä tarkastuslinjalle. Hän suoritti ajoneuvoyhdistelmän ja tavararan rutiinitarkastuksen, jonka yhteydessä hän pyysi kuljettajaa avaamaan säilytystilan. Syytetty teki näin, ja todistaja löysi pullot. Tullivirkailijan kysymykseen siitä, mitä pullot sisältävät, syytetty vastasi, että niissä on ajoneuvojen varaosia. Tullivirkailija päätti tutkia pullot perusteellisesti ja leikkasi yhden niistä auki. Tämän jälkeen hän löysi kolikot. Hän epäili, että kyse on kulttuurihistoriallisista arvoista ja otti yhteyttä paikallisen historiamuseon asiantuntijaan, joka vahvisti epäilyn.
- 6 Antiikkiset kolikot, vetoauto, perävaunu, virta-avain ja ajoneuvon rekisteröintitodistus jäädytettiin ja takavarikoitiin todistusaineistona. Ajoneuvoyhdistelmä tutkittiin asianmukaisesti, se kuvattiin ja asiantuntija määritteli sen arvon, minkä jälkeen se otettiin säilöön.
- 7 Tilatussa arkeologis-numismaattisessa asiantuntijalausunnossa, jota osapuolet eivät ole kyseenalaistaneet, tultiin siihen tulokseen, että kaikki kolikot ovat aitoja ja että ne ovat arkeologisia kohteita. Kyseessä on historiatieteen kannalta poikkeuksellisen arvokas kollektiivinen löydös eli raha-aarre. Koska kolikkoja on pidettävä aarteena, ne ovat erittäin arvokkaita sekä tieteellisesti että myös näyttelyesineinä. Tämän tuloksena kunkin kolikon arvoksi vahvistettiin 25 Bulgarian levaa ja kolikkojen kokonaisarvoksi 73 500 Bulgarian levaa.
- 8 Asiantuntija-arvion riidattomissa päätelmissä Mertsedes-merkkisen vetoauton, jolla kolikot kuljetettiin, arvoksi vahvistettiin 81 529,50 Bulgarian levaa ja siihen liitetyn Tirsan-merkkisen perävaunun arvoksi 23 721,25 Bulgarian levaa.
- 9 Ensimmäisen oikeusasteen käsittely pidettiin syytetyn poissa ollessa. Puolustus ei pyytänyt todistajien kuulemista, vedonnut asiakirjoihin eikä myöskään kiistänyt tosiseikkoja, jotka esitettiin syytekirjelmässä, jonka perusteella oikeudenkäynti oli pantu vireille. Nämä tosiseikat vastaavat tuomioistuimen vahvistamia tosiseikkoja. Syytekirjelmässä ei nimenomaisesti viitata siihen, että yritys, joka on ajoneuvoyhdistelmän omistaja, ei ole missään yhteydessä rikokseen (tätä ei todeta myöskään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perusteluissa); vahvistetuista tosiseikoista käy kuitenkin ilmi, ettei tällaista yhteyttä ole olemassa.
- 10 Riidanalaisen vetoauton omistajayrityksen toimitusjohtaja sai tietää menettelystä esitutkinnan aikana ja hän valtuutti asianajaja Dimitar Sladovin edustajakseen todistusaineistona jäädytetyn ajoneuvoyhdistelmän säilöön ottamiseen liittyen. Asianajaja Sladov vaati esitutkintamenettelyssä vetoauton ja perävaunun

luovuttamista omistajalleen. Valvova syyttäjä torjui ajoneuvoyhdistelmän luovuttamista koskevan vaatimuksen, ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi tästä tehdyn valituksen.

- 11 Asianajaja Ivanov ei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämässään loppulausunnossa vedonnut päämiehensä syyttömyyteen eikä vaatinut syytteen hylkäämistä. Hän vaati lievemmän rangaistuksen tuomitsemista ja NK:n 242 §:n 8 momentin soveltamatta jättämistä; tässä yhteydessä hän esitti ensimmäisen kerran väitteen siitä, että kyseinen lainkohta ja edellä esitetyt säännökset ovat ristiriidassa unionin oikeuden kanssa.
- 12 Okrazhen sad – Haskovo tuomitsi syytetyn OM viran puolesta käynnistetyssä menettelyssä nro 709/18 rikostuomiolla nro 13/22.03.2019 NK:n 242 §:n 1 momentin e kohdan nojalla törkeästä salakuljetuksesta, jonka kohteena on raha-aarre, joka arvoltaan täyttää teon tunnusmerkistön ”suuressa mittakaavassa”. Hänet tuomittiin kolmen vuoden vankeusrangaistukseen ja suorittamaan oheisrangaistuksena 20 000 Bulgarian levan suuruinen sakko. Päärangaistuksen täytäntöönpano on lykätty neljän vuoden ajaksi siitä, kun tuomiosta tulee lainvoimainen. Rikoksen kohteena olevat kolikot tuomittiin menetetyksi valtiolle NK:n 242 §:n 7 momentin mukaan. Myös riidanalainen vetoauto, jota käytettiin salakuljetettujen tavaroiden kuljetusvälineenä, tuomittiin NK:n 242 §:n 8 momentin nojalla menetetyksi valtiolle. Perävaunu, joka ei ollut suorassa yhteydessä kuljetukseen, luovutettiin omistajalleen eli turkkilaiselle yritykselle.

Pääasian asianosaisten olennaiset perustelut

- 13 Valituskirjelmässä todetaan, että vetoauton menetetyksi tuomitseminen on loukannut myös syytetyn oikeutta puolustukseen. Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (ECHR, jäljempänä ihmisoikeussopimus), siihen liitetyn lisäpöytäkirjan ja perusoikeuskirjan määräyksiä sekä unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 säännöksiä on rikottu.
- 14 Pääkäsitellyssä asianajaja Ivanov on toistanut valituksessa esitetyt vaatimukset ja esittänyt uusia perusteluja sen näkemyksen tueksi, että sellaisen kuljetusvälineen menetetyksi tuomitseminen, jonka omistaa muu henkilö kuin hänen päämiehensä, ei ole tapahtunut laillisesti. Hän väittää, että menetetyksi tuomitseminen on myös vastoin direktiivin 2014/42/EU vaatimuksia, joissa viitataan ihmisoikeussopimukseen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntöön, eikä menetetyksi tuomitseminen myöskään vastaa rikoksen tuottaman hyödyn rahanpesua, etsintää, takavarikkoa ja menetetyksi tuomitsemista koskevan yleissopimuksen 5 artiklan vaatimusta, jonka mukaan asianomaisilla henkilöillä on oltava käytettävissään tehokkaat oikeuskeinot oikeuksiensa suojelemiseksi. Lisäksi asianajaja Ivanov on toistanut muutoksenhakutuomioistuimelle esittämänsä pyynnön siitä, että unionin

tuomioistuimelle esitetään ennakkoratkaisupyyntö sen tutkimiseksi, onko asiaa koskevia unionin oikeussääntöjä rikottu.

- 15 Prokuror ot Apelativna prokuratura – Plovdiv (valitusmenettelyssä toimivaltainen Plovdivin syyttäjä) on vaatinut, että tämä pyyntö on hylättävä, koska unionin oikeuden tulkinta ei ole tarpeen. Muutoksenhakutuomioistuimen on vahvistettava Okrazhen sad – Haskovon tekemä päätös kuljetusvälineen, jolla salakuljetettu aarre on kuljetettu, menetetyksi tuomitsemisesta, koska NK:n 242 §:n 8 momentin soveltamiseen ei ole koskaan liittynyt erimielisyyksiä tai näkemyseroja Bulgarian oikeuskäytännössä. Syyttäjä viittaa Bulgarian Varhoven kasatsionen sadin tuomioihin, joissa on korostettu sitä, että menetetyksi tuomitseminen on salakuljetuksen ehdoton seuraus riippumatta siitä, kuuluuko menetetyksi tuomittu omaisuus rikosentekijälle vai kolmannelle, vilpittömässä mielessä olevalle henkilölle. Varhoven kasatsionen sad on vakiinnuttanut oikeuskäytännön sellaisten NK:n 242 §:n mukaan rangaistavien tekojen osalta, joissa ei ole todettu sitä, että asianmukaista tasapainoa asianomaisten erilaisten etujen välillä – kuten on vahvistettu unionin säädöksissä, joihin asianajaja Ivanov on vedonnut – olisi loukattu. Se, että kuljetusvälineen omistaja on menettänyt oikeuden kuljetusvälineen käyttämiseen, on rikoksen laillinen ja oikeasuhteinen seuraus. Jokainen jäsenvaltio saa määrätä tällaisesta menetetyksi tuomitsemisesta yleisen edun vuoksi.

Lyhyt esitys ennakkoratkaisupyyntöön perusteluista

- 16 Vastaus asiaa koskeviin unionin oikeussääntöjen merkitykseen ja sisältöön on ratkaisevan tärkeä oikean päätöksen tekemiseksi vireillä olevassa rikosoikeudenkäynnissä. NK:n 242 §:n 8 momentin säännös on selkeä eikä edellytä tulkintaa: tuomioistuimen on tuomittava törkeässä salakuljetuksessa käytetty väline menetetyksi riippumatta siitä, kenen omistuksessa tämä väline on. Kyseinen säännös on peräisin ajalta, jona yhteisön lainsäädäntö ei vielä ollut Bulgarian osalta sitova, ja todennäköisesti se on ristiriidassa joidenkin unionin oikeussääntöjen kanssa. Tarkemmin sanottuna se ei ilmeisesti ole perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohdan ja 47 artiklan määräysten mukainen. Se, että NK:n 242 §:ssä tarkoitettujen salakuljetettujen tavaroiden kuljetuksessa tai siirtämisessä käytetty kuljetusväline tuomitaan NK:n 242 §:n 8 momentin mukaan valtiolle menetetyksi myös silloin, kun se ei ole rikosentekijän omistuksessa, voi muutoksenhakutuomioistuimen käsityksen mukaan johtaa epäsuhtaan kolmannen henkilön, joka ei ole millään tavalla osallistunut rikoksen tekemiseen eikä liity siihen millään tavalla, edun ja sen valtiolle kuuluvan edun välillä, joka oikeuttaisi tälle henkilölle kuuluvan omaisuuden menetetyksi tuomitsemisen sen vuoksi, että sitä on käytetty rikoksen tekemisessä. Koska kansallisessa lainsäädännössä ei säädetä rikosentekovälineen omistajan kuulemisesta, saatetaan lisäksi loukata perusoikeuskirjan 47 artiklan (joka vastaa ihmisoikeussopimuksen 6 artiklaa) määräystä, jonka mukaan tehokkaat oikeussuojakeinot on taattava, minkä ehdottomana edellytyksenä on asianomaisen oikeus saattaa asiansa suoraan tuomioistuimen käsiteltäväksi.

- 17 Osoituksena siitä, että Bulgarian kansallinen lainsäädäntö ei ole yhteensopiva mainittujen unionin oikeussääntöjen kanssa, voidaan pitää Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen neljännen jaoston 13.10.2015 antamaa tuomiota asiassa ÜNSPED PAKET SERVISI SAN. VE TIC. A. Ş. v. Bulgaria (valitus 3503/2008). Se koskee tapausta, jossa Turkissa rekisteröidyn yrityksen omistama kuorma-auto tuomittiin menetetyksi Bulgarian NK:n 242 §:n 8 momentin nojalla. Tässä tuomiossa todetaan, että menetetyksi tuomitseminen on vastoin ihmisoikeussopimuksen lisäpöytäkirjan 1 artiklaa, jonka sisältö yhdessä perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohdan kanssa koskee omistusoikeutta. Tuomiossa todetaan lisäksi, että kuorma-auton omistajalta on evätty oikeus saattaa asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi. Oikeus saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi taataan perusoikeuskirjan 47 artiklassa keinona tehokkaan oikeussuojan toteuttamiseksi. Euroopan ihmisoikeustuomioistuin katsoo tuomiossaan, että sellaisen menettelyn puuttuminen, jonka puitteissa asianomainen henkilö olisi voinut esittää näkemyksensä, johti siihen, etteivät valtiolliset elimet voineet tutkia menetetyksi tuomitsemisen oikeasuhteisuutta, mikä puolestaan johti siihen, ettei ”asianmukaista tasapainoa” kaikkien asianomaisten etujen välillä saatu aikaan. Tuomiossa korostetaan, että tämä tasapaino riippuu lukuisista tekijöistä, kuten muun muassa omistajan toiminnasta. Kansallisten viranomaisten olisi sen vuoksi pitänyt ottaa huomioon tuottamuksen tai huolellisuuden määrä menetetyksi tuomittuun omaisuuteen liittyen tai ainakin konkreettisen toiminnan ja rikoksen välinen suhde. Asianomainen yritys on joutunut kantamaan henkilökohtaisen ja suhteettoman suuren taakan; tältä osin viitataan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen 23.9.1982 antamaan tuomioon asiassa Sporong ja Lönnroth v. Ruotsi (A-sarja, nro 52, 69–73 kohta).
- 18 Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen mielestä on aiheellista siteerata osaa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen 24.10.1986 antamasta tuomiosta asiassa Agosi v. Yhdistynyt kuningaskunta (valitus 9118/80, A-sarja, nro 108), jossa todetaan seuraavaa: ”Jotta menetetyksi tuomitseminen olisi Euroopan ihmisoikeussopimuksen lisäpöytäkirjan 1 artiklan 2 kohdan nojalla perusteltua, riittää, että valtio luo asianmukaisen tasapainon yleisen edun ja asianomaisen henkilön etujen välille – – Asianmukaisen tasapainon luominen riippuu useista tekijöistä, ja omaisuuden omistajan toiminta, mukaan lukien tämän tuottamuksen tai huolellisuuden määrä, on vain yksi useista olosuhteista, jotka on otettava huomioon. Tästä syystä, vaikka 1 artiklan 2 kohdassa ei säädetä nimenomaisesti menettelyvaatimuksista, [Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen] on otettava huomioon, onko tässä tapauksessa sovellettavat menettelyt järjestetty siten, että otetaan asianmukaisella tavalla huomioon muun muassa valituksen tehneen yrityksen tuottamus tai huolellisuus tai ainakin yrityksen toiminnan ja rikkomuksen välinen suhde, ja ovatko kyseiset menettelyt tarjonneet valituksen tehneelle yritykselle riittävän mahdollisuuden esittää näkemyksensä toimivaltaisille viranomaisille.”
- 19 Lisäksi on huomioitava direktiivin 2014/42/EU 33 perustelukappale. Sen mukaan on säädettävä erityisistä takeista ja oikeussuojakeinoista niin, että myös syytetoimien ulkopuolelle jäävien kolmansien osapuolten perusoikeudet voidaan

turvata. Lisäksi näihin takeisiin kuuluu sellaisen kolmannen osapuolen oikeus tulla kuulluksi, joka väittää olevansa menetetyksi tuomitun omaisuuden omistaja.

- 20 Näillä perusteilla tuomioistuimen asiaa käsittelevä jaosto katsoo, että perusoikeuskirjan molempien tarkasteltujen määräysten tarkoitus ja sovellettavuus sekä kysymys siitä, noudatetaanko niiden sisältämiä vaatimuksia siinä tapauksessa, että törkeässä salakuljetuksessa käytetty rikoksentekoväline tuomitaan menetetyksi kansallisen NK:n 242 §:n 8 momentin säännöksen nojalla, ovat merkityksellisiä paitsi käsiteltävän asian, myös muiden samankaltaisten asioiden ratkaisemisen kannalta.

TYÖASIAKIRJA